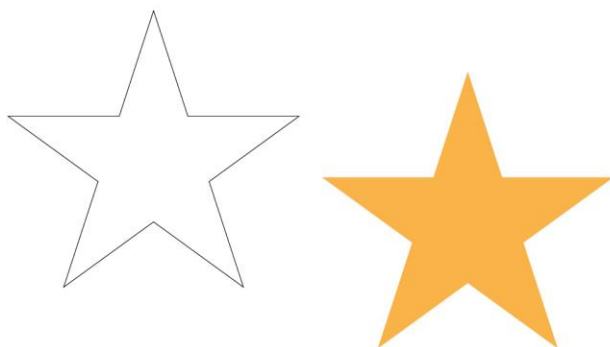

**NHỮNG GHI CHÉP CHƯA CÔNG BỐ
VỀ CHUYẾN ĐI LỊCH SỬ CỦA FIDEL
TỚI VIỆT NAM NĂM 1973**

**APUNTES INÉDITOS SOBRE
EL HISTÓRICO VIAJE DE FIDEL
A VIETNAM EN 1973**

Trích từ nhật ký của **Del diario del**
Bác sĩ José Miguel Miyar Barruecos **Dr. José Miguel Miyar Barruecos**

NHỮNG GHI CHÉP CHƯA CÔNG BỐ VỀ CHUYỂN ĐI LỊCH SỬ CỦA FIDEL TỚI VIỆT NAM NĂM 1973

Trích từ nhật ký của
Bác sĩ José Miguel Miyar Barruecos

NGÀY 11 THÁNG 9 NĂM 1973

Vừa lên máy bay, sau khi quá cảnh ở Baghdad, 11 giờ trưa, Tổng Tư lệnh yêu cầu tài liệu của Việt Nam và đọc.

11.25 Ông đến khu vực của chúng tôi và nói chuyện với Melba, Hoàng Bích Sơn và những người Việt Nam khác về chuyến đi tới Miền Nam của chúng tôi. Hành trình tối ưu giữa Baghdad và Delhi.

Đến Ấn Độ nhiều mây và mưa.

3.30 Chúng tôi bắt đầu hạ cánh.

4.01 Chúng tôi hạ cánh.

Ông chào ngoại giao đoàn và các nhà báo. Họ trao cho ông một số lượng lớn vòng hoa. Chúng tôi lên đường đến Dinh Tổng thống (nơi ở cũ của phó vương). Tổng Tư lệnh ở trong căn phòng Hyderabad đặc biệt của khu phức hợp. Ông nói chuyện ngắn gọn với Indira Gandhi.

Chuẩn bị sẵn sàng. Ông đi dự tiệc. Tôi ở phòng bên cạnh trong phòng Mysore.

5.35 Bộ trưởng Bộ Lao động Ấn Độ đến chào Tư lệnh và tặng ông một số cuốn sách làm quà. Bây giờ là 8.03 ở Ấn Độ.

Tiệc chính thức sẽ được tổ chức tại khách sạn Ashoka.

*FIDEL VỚI PHẠM VĂN ĐỒNG VÀ CÁC ANH HÙNG MIỀN NAM VIỆT NAM TRONG
CHUYẾN ĐI LỊCH SỬ CỦA HỌ ĐẾN QUẢNG TRỊ.*

Chúng tôi rời đi với Thủ tướng Indira Gandhi, người đón Tư lệnh.

8.15 Khách sạn Ashoka. Giới thiệu Chính phủ, tọa đàm với lãnh đạo hai Đảng cộng sản, Đảng Quốc Đại và các nhà lãnh đạo.

Bữa tối. Đồ ăn cấp cao được cung cấp trong một hội trường lớn, với một số lượng lớn các món ăn đặc trưng của Ấn Độ.

Hoạt động nghệ thuật của các nhóm văn hóa dân gian khác nhau có màu sắc và vẻ đẹp tuyệt vời.

Cuối cùng, Indira Gandhi có đôi lời bày tỏ sự hài lòng của bà và người dân về chuyến viếng thăm của Tổng Tư lệnh và người dân sẽ nuối tiếc nếu nói vài lời. Rằng ông nổi tiếng và là một người bạn tuyệt vời của họ.

Tổng tư lệnh ứng biến một bài phát biểu khoảng 15 phút (bài phát biểu diễn ra trước khi tiết mục nghệ thuật).

Vào khoảng 9 giờ 05, Orlando Fundora bước vào phòng và thì thầm ngắn gọn với Tư lệnh rằng cuộc đảo chính chống lại Allende đã bắt đầu (9 giờ sáng theo giờ Chile). Anh ấy nói “Allende vừa bị lật đổ ở Chile.” Người phiên dịch là Felo (MINREX), người đã ngay lập tức dịch thông tin về sự kiện cho Indira. Sốc. Chúng tôi kết thúc.

Chúng tôi trở lại Dinh Tổng thống do tác động to lớn của cuộc đảo chính chống lại Allende và tình hình đáng ngờ ở đó.

Indira Gandhi đi cùng ông đến Cung điện và sau khi rời đi, Tư lệnh bắt đầu phân tích tình hình. Ông đã nói chuyện với Chủ tịch Dorticós qua điện thoại, người đã thông tin cho ông về những bức điện tín được gửi đến, cái chết được cho là do tự sát của Allende, theo Radio Agricultura, Palacio de la Moneda

bị phá hủy và đốt cháy, cũng như tất cả người của chúng ta đã tập trung trong Đại sứ quán, ở vị trí phòng thủ, đã đẩy lùi một cuộc xâm phạm của quân đội.

Phát sinh tình huống: (Phân tích của Tổng tư lệnh).

1. Nguy hiểm lớn cho phái đoàn của chúng ta và cần phải thực hiện các biện pháp đặc biệt.
2. Giảm 2 ngày đi Việt Nam, bỏ chặng đi tiếp theo.
3. Chúng ta thay đổi đường về.
4. Cắt giảm nhân viên của chúng ta tại Đại sứ quán Cuba ở Chile và di dời tài sản của chúng ta ra khỏi đó. Để lại quan hệ ở cấp Đại biện.

NGÀY 12 THÁNG 9

Tư lệnh đã nói chuyện ba lần với Chủ tịch Dorticós.

Nhiều tin trái chiều. Điều duy nhất rõ ràng là cuộc đảo chính quân sự xảo quyệt và thiếu thông tin về tình hình của Allende.

Ông dành cả đêm để nói chuyện, tìm kiếm tin tức. Có một tin tức đến rằng “Allende đã tự nộp mình và đang bay để xin tị nạn ở Mexico.” Tư lệnh nói: “Điều đó là sai. Salvador không đầu

hàng hay tự nộp mình. Anh ấy nói với tôi rằng anh ấy sẽ chết ở Moneda.”

3.40 Bộ Ngoại giao đến đón Tư lệnh.

Chúng tôi rời đi sân bay.

Phòng Lễ tân. Mưa như trút nước.

4.10 Chúng tôi lên máy bay.

4.30 Chúng tôi cất cánh từ New Delhi.

Thời gian bay 5 tiếng. 40 phút ở độ cao 22.000 feet. Thay đổi thời gian. giờ Hà Nội.

Chúng tôi bay qua một con sông khổng lồ, to lớn, sông Hằng. Tư lệnh đã ngủ bốn tiếng đồng hồ. Tôi đã không ngủ chút nào.

7.25 Chuẩn bị Hạ cánh xuống Hà Nội. Chúng tôi đi qua sông Hồng và những cánh đồng lúa, trang trại xinh đẹp. Mọi thứ dường như ngập trong mưa những ngày này. Việc canh tác những cánh đồng lúa thật hoàn hảo, đẹp đẽ.

7.50 Chúng tôi đáp xuống Hà Nội.

Sông Hồng tràn bờ trông mênh mông. Tiếp đón ấn tượng, xúc động vô cùng. Dọc đường đi: Đám đông nhiệt tình chào đón.

12.45 Chúng tôi đến Nhà khách lễ tân số 1, nơi Chủ tịch nước Việt Nam Dân chủ Cộng hòa phát biểu chào Tư lệnh.

Chúng tôi đi lên phòng. Tư lệnh nói chuyện riêng với Phạm Văn Đồng.

1.45 Chúng tôi xuống ăn trưa.

2.30 Chúng tôi kết thúc.

Chúng tôi đang dừng lại ở Phủ Toàn quyền Đông Dương trong thời kỳ thực dân Pháp đô hộ.

6.00 Chúng tôi đi xuống. Lê Duẩn đến đón. Chúng tôi đến tượng đài Liệt sĩ.

6.30 Đặt vòng hoa tại Đài tưởng niệm các Liệt Sĩ. Chúng tôi lên đường đến Phủ Chủ tịch (Phủ Toàn quyền Đông Dương cũ của Pháp).

7.00 Tiếp đón. Phát biểu. Lê Duẩn, tuyệt vời.

7.45 Tư lệnh phát biểu. Sau đó là Lê Duẩn và Phạm Văn Đồng cùng với những tràng vỗ tay vang dội. Sau đó là tiệc chiêu đãi, tuyệt vời. Bầu không khí của tình anh em, sự đồng nhất và tình hữu nghị thật tuyệt vời.

9.00 Chúng tôi rời về nơi nghỉ.

Có một cuộc trò chuyện dài về các sự kiện ở Chile và sự chắc chắn về cái chết của Allende. "Cái chết của anh ấy nặng như kim tự tháp đè lên những kẻ âm mưu đảo chính phát xít," Tư lệnh nói. Cuộc tấn công vào một trong những tàu buôn của chúng tôi và địa điểm của Đại sứ quán của chúng tôi đã được biết. Tư lệnh bị ảnh hưởng bởi cái chết của Allende.

NGÀY 13 THÁNG 9

6.20 Thức giấc.

-Bữa sáng.

Cuộc nói chuyện qua điện thoại của Tư lệnh với Celia. Báo cáo về tình hình Chile. Nhân viên của chúng tôi ở Chile hôm nay sẽ rời đi trên một chuyến bay đặc biệt tới Cuba, cùng với Đại sứ Liên Xô, Mexico và Peru. Con tàu bị hư hỏng hướng đến Callao.

"Allende đã cứu quá trình đó bằng sự hy sinh của cuộc đời mình, anh ấy là một người liệt sĩ của cuộc cách mạng xã hội trên lục địa."

Cái chết của Phu nhân của Allende ở Tomas Moro là một đòn giáng mạnh vào chính phủ đó (sau đó được xác minh là sai sự thật).

Cái chết của Allende đã gây chấn động thế giới và đặc biệt là Mỹ Latinh.

8.20 Chúng tôi rời khỏi nhà của Hồ Chí Minh, bên cạnh Phủ chủ tịch.

8.30 Chúng tôi đến nơi. Ngôi nhà nhỏ của Hồ Chí Minh nằm ở phía sau khu vườn của Phủ Chủ tịch, nguyên là Phủ Toàn quyền Đông Dương của Pháp. Đó là một ngôi nhà gỗ nhỏ hai tầng; ở tầng dưới có một không gian mở nhỏ để làm việc, với một cái bàn và vài cái ghế. Tầng trên chỉ có những gian nhỏ, một gian là phòng làm việc nhỏ của Hồ Chí Minh vẫn còn nguyên bàn ghế và sách, chủ yếu là các tác phẩm của Lenin bằng tiếng Pháp. Cạnh đó là căn phòng nghỉ nhỏ của ông với chiếc giường, chiếc nệm là chiếc chiếu đan bằng tre.

Phạm Văn Đồng đã giải thích cho Tư lệnh từng đồ vật, từng cuốn sách, với sự trân trọng và xúc động. Chúng tôi đi xuống cầu thang và đi đến một tòa nhà nhỏ khác, nơi có một nơi làm việc, với một cái bàn và vài chiếc ghế, một bản đồ trên tường với tình hình chiến sự vào thời điểm ông qua đời, và một chiếc giường nơi ông thỉnh thoảng nằm nghỉ trong các cuộc họp vì tuổi tác của mình.

Chúng tôi đến cái hồ nhỏ nơi Bác Hồ thường ngồi những buổi chiều cho cá ăn và cuối cùng 9 giờ 5 phút chúng tôi đến Phủ Chủ tịch, nơi Lê Duẩn và Bộ Chính trị đang đợi (cách nhà Bác Hồ khoảng 100m) để bắt đầu Hội đàm.

9.15 Hội đàm bắt đầu.

Đầu ngày hôm nay, sau cuộc gọi của Celia, cuộc trò chuyện của Tư lệnh về tình hình ở Chile vẫn tiếp tục.

Sự chắc chắn về cái chết của Allende, cũng như của Tencha, đã đặt ra một tình huống từ quan điểm chính trị rất nghiêm trọng đối với chính quyền phát xít. Về Allende, Tư lệnh nêu lại, nhiều lần Allende nói với ông rằng anh ta sẽ chỉ chết ở Moneda và ông luôn tin điều đó.

Sự hi sinh của anh ấy đã cứu vãn được uy tín của Chính phủ của anh ấy. Thái độ của anh ấy khiến anh ấy trở thành một liệt sĩ vì những ý tưởng cách mạng về những thay đổi xã hội ở Mỹ Latinh. Cái chết của anh nặng như bia mộ đối với bọn phát xít, phản động.

Con tàu của chúng tôi đã bị tấn công bởi các đơn vị hải quân và bị hỏng chạm ở mũi và đuôi tàu, nhưng không để bị bắt giữ, nó đang hướng tới Callao, Peru.

Những gì ở phía trước, với ý nghĩa chiến lược, là cuộc chiến chống phát xít và sự hỗ trợ toàn diện phải được đưa ra trong vấn đề này.

Liên minh tuyên bố cắt đứt quan hệ với Cuba và các nước cộng sản khác.

10.15 Nghỉ giải lao.

11.40 Hội đàm kết thúc. Chúng tôi trở về nơi nghỉ.

12.00 Ăn trưa.

Các bức điện báo cáo tình hình ở Chile, nơi có sự phản kháng của người dân. Tư lệnh hiểu rằng chúng ta phải rời đi sớm hơn. Vẫn còn những cuộc hội đàm và chuyến thăm miền Nam. Chúng tôi khởi hành vào rạng sáng ngày 18.

Trong bữa trưa: Tư lệnh, Melba, Carlos Rafael, Valdés Vivó và các đồng nghiệp khác.

2.00 Đi hội đàm.

7.30 Trở lại.

7.50 Ăn tối.

8.20 Khởi hành đến Bảo tàng Điện Biên Phủ. Tướng Giáp đích thân đến đón chúng tôi.

Tham quan và thuyết minh đặc biệt về trận Điện Biên Phủ. Chúng tôi rời về nơi nghỉ lúc 9:50 và sau đó đến Đại sứ quán, nơi một nhóm lớn người Cuba gặp gỡ và Fidel nói chuyện với họ rất lâu.

Đầu tiên, ông thăm hầm trú và sau đó ông nói về kế hoạch hỗ trợ cho Việt Nam tập trung vào: Xây dựng các trung tâm di truyền (10 trung tâm với 1.000 con bò), đường xá, bệnh viện, gửi động vật, trung tâm gia cầm, v.v. Chúng tôi sẽ gửi các đội trước và sau đó là các đoàn. Ông đã nói rất nhiều về chăn nuôi, khả năng của nó, v.v.

NGÀY 14 THÁNG 9

8.30 Phạm Văn Đồng đến, thảo luận với Tư lệnh về tình hình phía nam và vấn đề thời tiết, vì có một cơn lốc xoáy trong khu vực có thể gây nguy hiểm cho chuyến đi. Tư lệnh vẫn quyết định đi. Ông đi

9.00 Chúng tôi đi sân bay.

Chúng tôi được đảm bảo an ninh đặc biệt. Tư lệnh đang ở trong một chiếc ô tô kín và một phần của phái đoàn đã rời đi trước trên một chiếc máy bay khác. Phạm Văn Đồng thực sự bày tỏ sự quan tâm của Đảng và Chính phủ Việt Nam về chuyến thăm

Nam Bộ lần này của ông. Sợ rằng kẻ thù biết được sẽ tìm cách ám sát chúng tôi. Ngoài ra còn có nguy cơ lốc xoáy (sáu cơn bão đã đi qua trong năm nay ở Việt Nam).

Chúng tôi ngồi trên chiếc AN-24 của Không quân Việt Nam Dân chủ Cộng hòa, bầu trời hơi u ám. Lại có nắng nóng kinh khủng như những ngày trước.

9.43 Chúng tôi cất cánh từ Gia-Lâm. Trong chiếc máy bay số 1 này, chúng tôi gồm: Tư lệnh và một nhóm nhỏ người Cuba. Cùng đi với chúng tôi có Phạm Văn Đồng và các lãnh đạo khác của RDV.

Chúng tôi bay qua một vùng đồng bằng rộng lớn với nhiều cánh đồng lúa, thật hoàn hảo. Mọi thứ đều được bao phủ bởi nước, dường như mưa lớn và nước tràn của các con sông đã bao phủ toàn bộ bề mặt của nó bằng một lớp nước.

Chúng tôi bay qua những ngọn đồi nhọn, tương tự như mogotes hoặc sống lưng của một con rồng, được bao quanh bởi nước ở chân núi.

Chúng tôi đi qua cầu Hàm Rồng anh hùng. Tại đây 99 máy bay của quân Mỹ đã bị bắn rơi. Đây là một cây cầu rất chiến lược, vì nó kết nối phía bắc và phía nam. Đó là một cây cầu nhỏ, xung quanh là vô số hố bom của quân Yankee. Chúng tôi bay qua

tỉnh nông nghiệp Thanh Hóa. Chúng tôi bay dọc bờ biển. Chúng tôi bay qua sông Mã chảy ra vịnh Bắc bộ.

Càng tiến gần về phía Nam, hố bom càng xuất hiện thường xuyên. Hố bom được nhìn thấy dọc theo đường ray xe lửa và đường bộ và xung quanh một cây cầu bị phá hủy.

10.20 Chúng tôi vào tỉnh Nghệ An, nơi sinh ra Hồ Chí Minh. Tư lệnh đề nghị Phạm Văn Đồng nghiên cứu mở rộng hoặc tốt hơn là xây dựng ở một địa điểm mới một sân bay khác. Một dự án phải được thực hiện và chúng tôi sẽ gửi một lữ đoàn để xây dựng nó. Cần nghiên cứu về đánh cá và các vùng nước có quyền tài phán.

Trước tiên hãy nghiên cứu xem có những loài cá nào và sau đó đo lường.

Phạm Văn Đồng nói rằng có khả năng có dầu trên thềm lục địa.

Phạm Văn Đồng đề nghị giúp tỉnh Hà Tĩnh.

Phạm Văn Đồng hài lòng với lữ đoàn chúng tôi sẽ gửi. Rõ ràng: trung tâm di truyền, bệnh viện và trang trại gia cầm. Trên con đường quan trọng nhất đối với họ, không nói rõ là Hà Nội, Hải Phòng hay là của Trung tâm Gen.

Khả năng xây dựng một khách sạn 500 phòng tương tự như những khách sạn chúng tôi đang xây dựng ở Cuba, thật đơn giản. Ý tưởng của Tư lệnh là làm dự án và trang bị cho nó (ông không nói về việc xây dựng nó).

Ở Nghệ An và Hà Tĩnh hai triệu người Việt Nam chết đói năm 1945.

Bệnh viện sẽ ở Đồng Hới, trung tâm di truyền, trung tâm gia cầm, nhưng con đường mà chúng tôi sẽ làm sân bay vẫn chưa được chỉ định. Phạm Văn Đồng nêu khả năng mở rộng Gia Lâm. Tư lệnh nói rằng chúng tôi sẽ xây dựng sân bay bằng cách cử Lữ đoàn thứ năm. Chúng tôi sắp tiến vào tỉnh Quảng Bình. Có thể nhìn thấy một số lượng lớn các hố do bom 500 pound. Chúng tôi đặt chân tới Đồng Hới lúc 10:50.

Chúng tôi được chào đón nồng nhiệt bởi một nhóm nhỏ các sĩ quan.

Họ mời chúng tôi uống trà.

Tại tỉnh này, có một triệu quả bom bị ném xuống và 60 ngôi làng bị san bằng.

11.10 Chỉ huy và Văn Đồng rời đi trên hai chiếc xe jeep cùng với Carlos Rafael, Abrantes, cảnh vệ trưởng và những đồng chí khác. chúng tôi trên xe buýt

Chúng tôi đi bè qua sông Nhật Lệ.

11.50 Chúng tôi băng qua sông.

Chúng tôi đi bộ. Ông nói chuyện với một nhóm các cô gái từ một lữ đoàn xây dựng từ quê hương.

Chúng tôi đến thăm một điểm (K-15) chăm sóc thương binh Quảng Trị.

Chúng tôi sẽ thấy một số xe tăng khổng lồ của kẻ thù, được mang đến từ phía nam.

Tư lệnh đã leo lên xe tăng. Chúng là xe tăng M-48 của Mỹ.

12.25 Chúng tôi tiếp tục lên đường trên ô tô.

2.50 Chúng tôi đến Vĩnh Linh.

Họ đã chuẩn bị một nơi lưu trú với một số cabin bằng gỗ và tre và trong đó họ đã đặt giường để ngủ trong các phòng riêng biệt. Đó là một nơi thoải mái, xinh đẹp, yên tĩnh.

Chúng tôi đã vượt qua hai tiếng rươi đồng hồ dọc theo đồng bằng ven biển rộng lớn của tỉnh cực nam của Bắc Việt Nam. Chúng tôi đi dọc theo con đường gỗ mà một thời là Quốc lộ 1, đã bị quân Mỹ ném bom phá hủy hoàn toàn. Chúng tôi đã chứng kiến vô số hố bom và tất cả các cây cầu bị phá hủy. Những người dân có nhà cửa bị mất, sống trong cảnh rất

nghèo khổ, nhưng với một nỗ lực to lớn để có được tất cả các cánh đồng được trồng và chăm sóc.

Chúng tôi ăn trưa trong một ngôi nhà lớn hơn nhiều, đồ ăn được bài trí đẹp mắt và tinh tế.

Toàn bộ Vĩnh Linh bị tàn phá, biến mất tất cả những gì họ có ở đây.

Lãnh đạo đặc khu Vĩnh Linh dự cơm trưa ngày 14:

1. Tran Dong, Bí thư Đảng bộ Công nhân Việt Nam Đặc khu Vĩnh Linh.
2. Dương Tố, Chủ tịch Ủy ban Đặc khu Vĩnh Linh.
3. Vũ Kỳ Lân, Chính ủy Đặc khu Vĩnh Linh.

Chỉ huy có cabin số 2, là một phòng đơn, rộng rãi với một chiếc giường khung và một phòng khách đặt ở đầu kia. Có nhiệt độ cao.

Sàn trải chiếu trang trí đẹp mắt, cửa ra vào có rèm tre sơn màu.

Chúng tôi đang đi với Chỉ huy để xem các lĩnh vực sản. Chúng tôi trở lại và anh ấy nằm xuống một lúc. Chúng tôi nói.

5.30 Giải thích của Phạm Văn Đồng về tình hình quân sự ở miền nam Việt Nam.

7.10 Cuộc họp kết thúc.

Nghỉ ngắn.

BỨC ẢNH HÙNG HỒN NHẤT ĐƯỢC CÔNG BỐ VỀ VIỆC FIDEL Ở LẠI VIỆT NAM, KÉO LÁ CỜ CHIẾN THẮNG CỦA MẶT TRẬN GIẢI PHÓNG MIỀN NAM VIỆT NAM, TẠI QUẢNG TRỊ.

7.45 Ăn trưa do Đảng khu vực cung cấp. Lời của Bí thư Vĩnh Linh Tram Dong.

Lời của Tổng tư lệnh.

-Trò chuyện với anh hùng Việt Nam Lê Văn Ban đảo Côn cỏ

Cuộc gặp thật lạ thường về tình cảm và nội dung cách mạng.

Tư lệnh tặng Bí thư Đảng ủy hợp xì gà “La Plata” rất đẹp và ông cảm ơn bằng cách ôm hôn, sau đó là huy hiệu, cờ, v.v.

Họ tặng cho Tư lệnh và các thành viên khác những huy hiệu Côn cỏ và Vĩnh Linh.

9.20 Tư lệnh đi ngủ. Chúng tôi ngủ trên những chiếc giường đơn sơ, dát giường gỗ và chiếu, mắc màn. Ở lối vào của mỗi phòng nhỏ không cửa là một người lính trẻ Việt Nam với một thanh gỗ dài để xua đuổi những con rắn mà cái lạnh của buổi sớm đã cố gắng chui vào để tìm hơi ấm.

Toàn bộ trại là một ốc đảo của vẻ đẹp và sự yên tĩnh, kết quả của một nỗ lực. Mọi thứ đều đẹp, chi tiết. Thức ăn tối qua thật hi thường về chất lượng, sự cẩn thận và đa dạng. Sự quan tâm được cung cấp cho chúng tôi là không thể tin được.

NGÀY 15 THÁNG 9

3.45 Thức dậy. Bữa sáng.

4.58 Tư lệnh rời đi cùng với Phạm Văn Đồng trên hai chiếc xe jeep. Chúng tôi rời đi bằng xe buýt. Đó là ban đêm. Chúng tôi đi qua đống đổ nát của Ngon Lon, Thị trấn của huyện không còn gì sót lại. Tàn tích.

5.30 Chúng tôi băng qua sông Bến Hải, biên giới với Nam Việt Nam. Cầu phao, vì cái cầu cũ đã bị phá hủy.

5.15 Tư lệnh qua sông.

5.27 Đôn biên phòng. Hoạt động đặc biệt, xúc động (Ảnh).

5.30 Chúng tôi vào Nam Việt Nam.

Bích Sơn (đại sứ Mặt trận giải phóng miền Nam Việt Nam tại Cuba) chờ Tư lệnh.

Nông nghiệp: lúa gạo.

5.53 Chúng tôi vượt qua hàng rào điện tử McNamara cũ và căn cứ Bắc Mỹ tương ứng. dây thép gai. Căn cứ Dốc Miếu.

5.55 Chúng tôi dừng lại. Họ nói về chăn nuôi trên cao nguyên này, có mối nguy hiểm nghiêm trọng từ mìn chưa nổ.

6.10 Chúng tôi đi ngang qua căn cứ Quán Ngang của Hoa Kỳ. Số lượng lớn các miệng hố bom. Đông Hà, chúng tôi đến nơi. Chúng tôi băng qua sông. Tất cả mọi thứ bị phá hủy bởi bom đạn.

7.15 Chúng tôi đến một ngọn đồi nơi có một số lượng lớn các chiến binh đang đờn chúng tôi với những lá cờ đầy huy chương, sự nhiệt tình và những dấu hiệu của tình cảm. Đó là cao điểm #241 được người Bắc Mỹ gọi là Căn cứ Carroll, trung tâm hậu cần và chiến lược cơ bản trong kế hoạch của họ.

Giới thiệu với Tư lệnh về trận chiến và đánh bại kẻ thù của mình. Căn cứ bị phá hủy hoàn toàn, đầu tiên là do hỏa lực Việt Nam và sau đó là do B-52 ném bom ồ ạt. Đó là một cảnh quan của sự hủy diệt đáng kinh ngạc.

8.05 Họ đi bộ xuống khu bằng phẳng, nơi sẽ có một hoạt động với quân đội. Họ đến giữa những tràng pháo tay và sự nhiệt tình lớn.

8.15 Hoạt động. Phát biểu. Trần Nam Trung, Bộ trưởng Bộ Quốc phòng Cộng hòa Nhân dân miền Nam Việt Nam. Họ tặng một chiếc xe tăng M-48 của Mỹ bị bắt cho Tư lệnh.

TỔNG TƯ LỆNH TẠI MIỀN NAM CÙNG VỚI THƯỢNG TƯỚNG TRẦN NAM TRUNG, BỘ TRƯỞNG BỘ QUỐC PHÒNG CỘNG HÒA MIỀN NAM VIỆT NAM, TIẾN SĨ CARLOS RAFAEL RODRÍGUEZ VÀ CÁC NHÀ LÃNH ĐẠO VIỆT NAM CỦA KHU VỰC ĐÓ. CHÀNG TRAI NGUYỄN PHONG (ARTURITO), KHI ĐÓ LÀ LƯU HỌC SINH VIỆT NAM Ở CUBA, LÀM PHIÊN DỊCH CHO ÔNG.

8.44 Bài phát biểu của Tư lệnh bắt đầu. Sự kiện diễn ra trên Cao điểm #241, ngoại ô căn cứ Yankee Carroll. Có một giảng đường tuyệt đẹp của những ngọn núi bao quanh vị trí này.

bài phát biểu phi thường.

9.25 Kết thúc phát biểu.

9.40 Hoạt động kết thúc.

9.43 Chúng tôi rời đi.

Từ Vĩnh Linh, chúng tôi đi theo đường 1 rồi đi theo đường 9 để đến Cao điểm 241.

9.55 Chúng tôi quay trở lại và đến Cam Lộ, nơi họ cung cấp trà và có nhà nghỉ cho Tư lệnh.

Cam Lộ là một huyện của tỉnh Quảng Trị, nơi đặt trụ sở của Chính phủ Cách mạng Lâm thời Cộng hòa Miền Nam Việt Nam.

bữa trưa. Nói chuyện với các anh hùng.

Nghỉ ngơi.

12.00 Chúng tôi rời Cam-Lộ.

Sau bữa trưa thịnh soạn với phần trò chuyện đầy xúc động với các anh hùng Việt Nam, họ đã tặng Tư lệnh nhiều phần quà. Súng không giật, North American 106, AR-15, súng phóng tên lửa cá nhân và súng lục. Ngoài ra, Bí thư Đảng ủy Quảng Trị đã tặng ông một lá cờ và các sản phẩm của vùng, hạt tiêu. Họ cũng trao cho ông một số huy hiệu và nhả làm từ vật liệu từ những chiếc máy bay bị bắn rơi. Sau đó, tôi cùng với Melba chuyển một hộp thuốc xì gà cho Bộ trưởng Bộ Quốc phòng và một hộp khác cho Bí thư Đảng, để cảm ơn.

1.12 Dốc Miếu: Căn cứ này là một phần của khu phức hợp cực Bắc của Hoa Kỳ tại Việt Nam, nằm cách biên giới 7 km, trên một cao nguyên nhìn ra sông Bến Hải. Hàng rào điện tử McNamara nổi tiếng đi qua đây. Bạn có thể thấy các đường hầm, đài chỉ huy của nó, v.v. Mọi thứ bị phá hủy. Tại đây có một lượng lớn bom đạn, tàn tích của chiến tranh. Bạn chỉ có thể đi trên con đường được xác định rõ ràng bởi số lượng lớn mìn trong toàn bộ khu vực.

1.40 Chúng tôi rời Dốc Miếu.

2.03 Chúng tôi đến sông Bến Hải, biên giới phía bắc và phía nam.

2.06 Ta qua sông Bến Hải. Tại đây, chúng tôi dừng lại và nhìn thấy ba em nhỏ bị thương (hai em nặng) do một quả bom sát thương loại nhỏ nổ, khi các em đang làm ruộng bên đường. Xuyên suốt cuộc hành trình, hiểm họa bom mìn của quân Yankee luôn hiện hữu.

Đây là một tập kịch tính. Những đứa trẻ đang làm việc trên đất thì quả bom sát thương phát nổ khi chúng dùng gậy đập vào nó. Một cô bé khoảng 14 tuổi, dáng người nhỏ nhắn, ốm nặng, rất sốc. cô bé bị một vết thương do đạn bắn vào bụng và không một lời phàn nàn. Tư lệnh đã chỉ thị cho các bác sĩ đi cùng ông

ngay lập tức chăm sóc những đứa trẻ bị thương. Selman đã kiểm tra cô bé và khi thấy tình trạng sốc của em, anh ấy đã chỉ định truyền. Ariel lên xe cứu thương với em và tôi, sau đó tôi giúp em. Anh lấy tĩnh mạch của em, và theo chỉ định của Tư lệnh, anh tiếp tục cùng em đến bệnh viện chiến tranh (nghèo nàn và nằm dưới lòng đất), nơi họ sẽ phẫu thuật cho em. Cô bé còn lại bị đạn bắn vào mắt, mắt và cổ, còn cậu bé bị một vết thương nhẹ. Các em cho chúng tôi biết đây là vụ nổ thứ tư trong ngày do loại bom này gây ra. Sau đó chúng tôi được biết rằng không ai trong số ba đứa trẻ chết. Chúng tôi tiếp tục. Chúng tôi đã đi qua thị trấn Hồ xá, hoàn toàn biến mất. Mọi thứ đều bị cuốn đi. Ngày nay có những ngôi nhà nhỏ làm bằng gỗ và rơm.

3.20 Chúng tôi đến Ngư Thủy (Đại đội Pháo binh, Đơn vị Anh hùng), nơi rất đông người dân với cờ hoa và niềm vui đang chờ đợi. Nơi đây từng là đơn vị đặc công của làng, được phong danh hiệu Đơn vị anh hùng. Tư lệnh và Phạm Văn Đồng đi bộ qua đây qua hàng rào hai người với hàng trăm lá cờ rồi chào các thành viên trong đơn vị. Họ ngồi xuống và hai cô gái đưa cho họ báo cáo về đơn vị.

3.55 Hoạt động kết thúc.

3.58 Chúng tôi tiếp tục.

5.12 Đến sông Nhật Lệ, qua sông. Một số lượng lớn người đã chờ đợi chúng tôi.

5.47 Đồng Hới. Chúng tôi đến nhà khách trong thành phố. Chúng được xây dựng gần đây. Nơi chúng tôi sẽ dừng chân là một dãy các tòa nhà nhỏ một tầng có khoảng bốn phòng, mỗi phòng có một phòng ăn lớn và phòng khách trung tâm. Có sự mát mẻ và thoải mái.

7.30 Ăn trưa với Phạm Văn Đồng.

Sau đó Tư lệnh và Bí thư Quảng Bình nói mấy lời tốt đẹp, cuối cùng Phạm Văn Đồng nói ngắn gọn.

Lúc 9.00 Xong bữa ăn để nghỉ ngơi. Tư lệnh nói chuyện với chúng tôi một lúc và cuối cùng ở lại nghỉ lúc 10.30.

NGÀY 16 THÁNG 9

6.25 Thức giấc. Trò chuyện một lúc.

7.15 Ăn sáng. Quà tặng của các đồng chí Quảng Bình.

8.00 Chúng tôi đi đến hoạt động quần chúng.

8.10 Hoạt động quần chúng trong nhà.

Giới thiệu các đại biểu.

*CÁC BÁC SĨ CUBA NGAY LẬP TỨC ĐẾN CHĂM SÓC, DƯỚI SỰ HƯỚNG DẪN CỦA FIDEL,
CÔ GÁI LÀ NẠN NHÂN CỦA MỘT QUẢ BOM YANKEE.*

Bài phát biểu của Bí thư Đảng Lao động Việt Nam tại Quảng Bình.

Phát biểu của Tư lệnh.

“Những kẻ đế quốc đã rút lui.”

Đề xuất giúp đỡ trong việc quy hoạch thành phố mới Đồng Hới. Xây dựng Bệnh viện Đồng Hới. Chúng tôi sẽ xây dựng nó và trang bị cho bệnh viện mới.

9.29 Tư lệnh kết thúc.

Lời cảm ơn của Phan Văn Đồng.

Kết thúc. Bài phát biểu đặc biệt

9.44 Chúng tôi ngay lập tức rời sân bay giữa sự nhiệt tình của công chúng có mặt.

10.14 Chúng tôi đến sân bay.

10.26 Chúng tôi cất cánh.

Đường băng Đồng Hới bằng đất đá, có chỗ bằng xi măng do hứng chịu những trận oanh tạc dữ dội.

Chúng tôi bay (10.34) trên một con sông lớn. Sông Gianh, là sự hợp nhất của ba con sông lớn bắt nguồn từ các ngọn núi. Chúng tôi bay qua đó.

Một lần nữa chúng tôi thấy đất nước Việt tươi đẹp. Hàng ngàn hàng vạn hố bom của Mỹ được nhìn thấy, xung quanh những con đường, những cây cầu, những cánh đồng lúa. Có một số lượng lớn các con sông và mọi thứ trong tầm nhìn ở đồng bằng trung tâm đều được bao phủ bởi nước và những cánh đồng lúa lớn.

Quốc lộ 1 (Quốc lộ 1) dọc suốt chiều dài có hàng nghìn miệng hố xung quanh.

11.31 Chúng tôi hạ cánh tại sân bay Gia-Lâm, Hà Nội.

Chiếc máy bay là AN-1094.

Tướng Giáp và các nhà lãnh đạo khác đang chờ đợi.

- về nơi nghỉ

12.32 Ăn trưa.

2.57 Tướng Giáp đến và nói chuyện riêng với Tư lệnh. Nghiên cứu tài liệu cho bài phát biểu tối nay.

6.45 Khởi hành đến buổi tiệc tối do chúng tôi mời.

NGÀY 17 THÁNG 9

8.50 Tư lệnh đứng.

-Ký sổ về chuyến thăm của ông.

Phạm Văn Đồng đến và nói chuyện với ông trong năm phút.

Chúng tôi đi xuống. Chờ Lê Duẩn.

9.20 Chúng tôi khởi hành đi Gia Lâm. Rất đông người tiễn Tư lệnh. Sự nhiệt tình. Tư lệnh đi cùng Lê Duẩn và Phạm Văn Đồng trên một cỗ xe mui trần.

Phi Trường, Lễ Chia Tay.

10.20 Chúng tôi cất cánh trên chiếc IL-18 của Liên Xô.

Chúng tôi sẽ bay ba giờ bốn mươi phút tới Calcutta ở độ cao 22.000 feet, họ thông báo.

Chúng tôi rời xa mảnh đất xinh đẹp, anh hùng và không thể nào quên này. Những cảm xúc chúng tôi đã trải qua trong những ngày này, tình cảm của mọi người, chúng tôi sẽ không bao giờ quên. Tình cảm quân dân đoàn kết đồng nhất ấy luôn được thể hiện trong sự đón tiếp, tình cảm, trong sự kính trọng, kính mến đối với vị Tư lệnh của chúng tôi.

APUNTES INÉDITOS SOBRE EL HISTÓRICO VIAJE DE FIDEL A VIETNAM EN 1973

Del diario del Dr. José Miguel Miyar Barruecos

*FIDEL CON PHAM VAN DONG Y HÉROES SUDVIETNAMITAS EN
SU HISTÓRICO VIAJE A QUANG TRI.*

SEPTIEMBRE 11, 1973

Ya en el aire, después de hacer escala en Bagdad, a las 11.00 a.m., el Comandante en Jefe pide materiales de Viet Nam y lee.

11.25 Viene a nuestro compartimento y habla con Melba, Hoang Bich Son y los otros vietnamitas sobre el viaje que haremos al sur por carretera. Viaje óptimo entre Bagdad y Delhi.

Al llegar sobre la India hay gran nubosidad y lluvia.

3.30 Comenzamos descenso.

4.01 Tocamos tierra.

Recepción presidida por Indira Gandhi. Personalidades del Gobierno.

Saludó al cuerpo diplomático y a periodistas. Le entregan gran número de collares de flores. Salimos para el Palacio Presidencial (antigua residencia del virrey). El Comandante se aloja en la habitación especial Hyderabad del complejo. Conversa brevemente con Indira Gandhi.

Se prepara. Va de gala. Yo estoy al lado en el *Mysore room*.

5.35 Viene el Ministro del Trabajo de la India y saluda al Comandante y le entrega de regalo unos libros. Son las 8.03 en la India.

La comida oficial será en el hotel Ashoka.

Salimos con la Primer Ministro Indira Gandhi que recoge al Comandante.

8.15 Hotel Ashoka. Presentación del Gobierno, conversación con dirigentes de los dos partidos comunistas, Partido del Congreso y dirigentes.

Cena. En un gran salón se ofreció comida de alto nivel, con gran número de platos típicos de la India.

Acto artístico por varios grupos folclóricos de gran colorido y belleza.

Finalmente, Indira Gandhi dijo unas breves palabras, expresando su satisfacción y la de su pueblo por la visita del Comandante y que lamentaban no dijese unas palabras. Que era muy conocido y gran amigo de todos ellos.

El Comandante improvisó un discurso de unos 15 minutos (los discursos fueron antes del acto artístico).

Aproximadamente a las 9.05 entró Orlando Fundora al Salón y susurró brevemente al Comandante que se había iniciado (9 a.m. de Chile) el golpe de Estado contra Allende. Dijo “acaba de ser derrocado Allende en Chile”. El traductor era Felo (MINREX) que tradujo de inmediato la información del hecho a Indira. Conmoción. Terminamos.

Regresamos al Palacio Presidencial con el tremendo impacto del golpe de Estado a Allende y la dudosa situación allí planteada.

Indira Gandhi lo acompañó hasta Palacio y después de irse, el Comandante comienza a analizar la situación. Habló con el

Presidente Dorticós por teléfono, quien le informó sobre los cables que habían llegado, la supuesta muerte por suicidio de Allende, según Radio Agricultura, el Palacio de la Moneda destruido e incendiado, así como toda nuestra gente concentrada en la Embajada, en posición de defensa, habiendo repelido una incursión del ejército.

Derivación de la situación: (Análisis del Comandante en Jefe).

1. Gran peligro para la delegación nuestra y necesidad de tomar medidas excepcionales.
2. Reducir en dos días el viaje a Viet Nam eliminando el recorrido ulterior.
3. Cambiamos ruta de regreso.
4. Reducir personal nuestro en Embajada de Cuba en Chile y sacar nuestras propiedades. Dejar relaciones a nivel de encargado de negocios.

SEPTIEMBRE 12

El Comandante habló tres veces con el Presidente Dorticós.

Noticias contradictorias. Solo está claro el Golpe artero militar y la falta de información sobre situación de Allende.

Estuvo toda la noche conversando, buscando noticias. Llegó una noticia de que “Allende se había entregado y volaba a asilarse en México”. El Comandante dijo: “Eso es falso. Salvador no se rinde ni se entrega. Él me dijo que moriría en la Moneda”.

3.40 Vienen a buscar al Comandante del Ministerio de Relaciones Exteriores.

Salimos hacia el aeropuerto.

Salón de protocolo. Lluvia a cántaro.

4.10 Subimos al avión.

4.30 Despegamos de Nueva Delhi.

Tiempo de vuelo 5 horas. 40 min. a 22 000 pies. Cambio de hora. Hora de Hanói.

Sobrevolamos un río enorme, gigantesco, el Ganges. El Comandante durmió cuatro horas. Yo no dormí nada.

7.25 Descenso en Hanói. Pasamos sobre el Río Rojo y bellísimos campos de arroz, caseríos. Todo aparece inundado por la lluvia de estos días. El cultivo de los arrozales es perfecto, bellísimo.

7.50 Aterrizamos en Hanói.

El Río Rojo, desbordado, se ve enorme. Recibimiento impresionante, emotivo en extremo. Recorrido: Enorme masa entusiasta.

12.45 Llegamos a Casa de Protocolo No. 1, donde el Cro. Presidente de la República Democrática de Viet Nam dice palabras de saludo al Comandante.

Subimos a las habitaciones. El Comandante conversa privadamente con Pham Van Dong.

1.45 Bajamos a almorzar.

2.30 Terminamos.

Estamos parando en lo que fuera el Palacio de Gobierno de Indochina durante la dominación colonialista francesa (Gran residencia del Gobernador).

6.00 Bajamos. Le Duan lo viene a buscar. Vamos al Monumento a los Mártires.

6.30 Deposita corona en el Monumento a los Mártires. Salimos hacia el Palacio Presidencial (antiguo Palacio del Gobernador Francés de toda Indochina).

7.00 Recepción. Discurso. Le Duan, magnífico.

7.45 Habla el Comandante. Sus palabras fueron seguidas por Le Duan y Pham Van Dong con muestras de aprobación y seguidas con fuertes aplausos, cada una de sus partes. Terminó y se ofreció la cena, magnífica. El ambiente de fraternidad, identificación y amistad era muy grande.

9.00 Salimos hacia la residencia.

Hubo larga conversación sobre acontecimientos de Chile y la certeza de la muerte de Allende. "Su muerte pesa como una pirámide sobre los golpistas fascistas", decía el Comandante. Se conoció del ataque a un mercante nuestro y del sitio a nuestra Embajada. El Comandante está sensiblemente afectado por la muerte de Allende.

SEPTIEMBRE 13

6.20 En pie.

-Desayuno.

Conversación por teléfono del Comandante con Celia. Informes sobre la situación chilena. Nuestro personal en Chile sale hoy en un vuelo especial hacia Cuba, acompañado del Embajador de la URSS, México y Perú. El barco averiado se dirige al Callao.

“Allende salvó con el sacrificio de su vida ese proceso, es un mártir de la revolución social en el continente.”

La muerte en Tomás Moro de la señora de Allende es un golpe tremendo para ese Gobierno (luego se comprobó que era falso).

La muerte de Allende conmociona al mundo y especialmente a América Latina.

8.20 Salimos para la casa de Ho Chi Minh, junto al Palacio de Gobierno.

8.30 Llegamos. La pequeña casa de Ho Chi Minh está situada en la parte posterior de los jardines del Palacio de Gobierno, antiguo Palacio del Gobernador Francés de Indochina. Es una pequeña casa de madera de dos pisos; en el piso inferior hay un pequeño local de trabajo abierto, con una mesa y varias sillas. El piso alto tiene solo pequeños locales, uno es un pequeño cuarto de trabajo de Ho Chi Minh que aún conserva la mesa, silla y libros, principalmente las obras de Lenin en francés. Junto a este está su pequeña habitación de descanso con su cama, un colchón que es una estera tejida de bambú.

Pham Van Dong le explicó al Comandante cada pieza, objeto, libro, con gran respeto y emoción. Bajamos y fuimos a otro

pequeño edificio donde estaba un local de trabajo, con una mesa y varias sillas, un mapa en la pared con la situación de la guerra en el momento mismo de su muerte y una cama donde descansaba a ratos en las reuniones por su edad.

Fuimos al pequeño lago donde solía sentarse por las tardes a alimentar los peces y finalmente a las 9.05 fuimos para el Palacio de Gobierno donde esperaba Le Duan y el Buró Político (a unos 100 mts. de la casa de Ho) para iniciar conversaciones.

9.15 Se inician las conversaciones.

Hoy temprano, continuó a raíz de la llamada de Celia la conversación del Comandante acerca de la situación en Chile.

La certeza de la muerte de Allende, así como la de Tencha, planteaba la situación desde un punto de vista político muy grave para la junta fascista. Allende, señaló el Comandante, en varias ocasiones le planteó que solo muerto saldría de la Moneda y él siempre lo creyó.

Su inmolación salva el prestigio de su Gobierno. Su actitud lo convierte en un mártir de las ideas revolucionarias de los cambios sociales en América Latina. Su muerte pesa como

una lápida funeraria sobre los fascistas y los enemigos reaccionarios.

El barco nuestro fue atacado por unidades de superficie y con impactos en la proa y popa, sin dejarse capturar, se dirigía hacia el Callao, Perú.

Queda por delante, con sentido estratégico, la lucha contra los fascistas y el apoyo total que en este sentido debe darse.

Se anunció por la Junta la ruptura de relaciones con Cuba y otros países comunistas.

10.15 Receso.

11.40 Terminan las conversaciones. Volvemos a la residencia.

12.00 Almuerzo.

Los cables informan de la situación en Chile, donde hay resistencia por el pueblo. El Comandante entiende debemos partir antes aún. Quedan las conversaciones y la visita al Sur. Nos vamos al amanecer del 18.

En el almuerzo: el Comandante, Melba, Carlos Rafael, Valdés Vivó y otros compañeros.

2.00 Salida para las conversaciones.

7.30 Regresa.

7.50 Comida.

8.20 Salida para el Museo de Dien Bien Phu. Nos viene a buscar el propio General Giap.

Recorrido y explicación extraordinaria sobre la batalla de Dien Bien Phu. Salimos a las 9.50 hacia la residencia y luego para la Embajada, donde se reunía un numeroso grupo de cubanos y con los que Fidel habló largamente.

Primero visitó el refugio de la casa y luego habló sobre el plan de ayuda a Viet Nam orientado en: Construcciones de centros genéticos (10 con 1 000 vacas), carreteras, hospitales, envío de animales, centro aviario, etc. Mandaremos primero los equipos y luego las brigadas. Conversó largamente sobre la ganadera, su posibilidad, etc.

SEPTIEMBRE 14

8.30 Llega Pham Van Dong, analiza con el Comandante la situación hacia el Sur y el problema del tiempo, pues hay un ciclón en la zona que puede hacer peligroso el viaje. El Comandante decide ir de todas formas. Él va.

9.00 Salimos hacia el aeropuerto.

Vamos en medio de medidas extremas de seguridad. El Comandante va en un carro cerrado y parte de la delegación ya salió delante en otro avión. Realmente Pham Van Dong expresa la preocupación del Partido y Gobierno vietnamitas sobre esta visita del Comandante al Sur. Se teme sea conocida por el enemigo que podría realizar algún esfuerzo por eliminarnos. También el peligro del ciclón (ya han pasado seis este año por Viet Nam).

Vamos en un AN-24 de la fuerza área de la República Democrática de Viet Nam. El cielo, ligeramente encapotado. Hay un calor tremendo como en los días anteriores.

9.43 Despegamos de Gia-Lam. En este avión No. 1 vamos: el Comandante, y un pequeño grupo de compañeros cubanos. Con nosotros van Pham Van Dong y otros dirigentes de la RDV.

Volamos sobre una extensa llanura de numerosos campos de arroz, perfectos. Todo se ve cubierto de agua, tal parece como si la lluvia intensa y el desbordamiento de los ríos cubrieran toda su superficie con una capa de agua.

Volamos sobre los cerros puntiagudos, parecidos a mogotes o al dorso de un dragón, rodeados de agua en su base.

Pasamos sobre el puente heroico de Ham-Rong. Aquí se derribaron 99 aviones yankis. Este es un puente muy estratégico, pues comunica norte y sur. Es un puente pequeño, rodeado de una infinidad de huecos de bombas yankis. Volamos sobre la provincia agrícola de Tan-Hoa. Nos acercamos a la costa. Sobrevolamos el río Caballo que desemboca en Tonkín.

A medida que nos acercamos al Sur, los huecos de las bombas aparecen frecuentemente. Se ve una cripta a lo largo de vías férreas y caminos y alrededor de un puente destruido.

10.20 Entramos en la provincia de Nge-An, donde nació Ho Chi Minh. El Comandante plantea a Pham Van Dong estudiar la ampliación o mejor, construcción en un nuevo lugar de otro aeropuerto. Debe hacerse proyecto y enviaremos una brigada a construirlo. Necesidad de estudiar la pesca y aguas jurisdiccionales.

Estudiar primero qué peces hay y luego tomar una medida.

Dice Pham Van Dong existe posibilidades de petróleo en la plataforma.

Pham Van Dong le plantea ayuda para la provincia Ha Tinh.

Está contento con la brigada que enviaremos. Está claro: centro genético, hospital y granja avícola. Sobre la carretera más importante para ellos no precisa si Hanói, Haiphong o la del Centro Genético.

Posibilidad de construir un hotel de 500 habitaciones similar a los que estamos construyendo en Cuba, sencillo. La idea del Comandante es hacer nosotros el proyecto y equiparlo (no habla de construirlo).

En Nge-An y Ha-Thin murieron de hambre dos millones de vietnamitas en 1945.

El hospital va en Dong Hoy, el centro genético, el centro avícola, pero falta por precisar la carretera donde haríamos el aeropuerto. Pham Van Dong plantea posibilidad de ampliar Gia-Lam. El Comandante dice haremos el aeropuerto enviando una quinta Brigada. Vamos a aterrizar en la provincia de Quang Binh. Se ve una enorme cantidad de cráteres de bombas de 500 libras. Aterrizamos en la ciudad de Dong Hoy a las 10.50.

Nos reciben calurosamente un pequeño grupo de oficiales.

Nos ofrecen té.

Aquí en provincia tiraron un millón de bombas y 60 aldeas fueron arrasadas.

11.10 El Comandante y Van Dong salen en dos jeeps con Carlos Rafael, Abrantes, jefe de la escolta, y otros compañeros. Nosotros en guagua.

Cruzamos en balsa el río Nhat-Le.

11.50 Terminamos de cruzar.

Caminamos. Conversa con un grupo de muchachas de una brigada de construcción de la tierra natal.

Visitamos un puesto (K-15) de asistencia a los heridos de Quang Tri.

Vamos a ver varios tanques enormes del enemigo, traídos desde el sur.

El Comandante se subió en ellos. Son tanques M-48 norteamericanos.

12.25 Seguimos camino en los carros.

2.50 Llegamos a Vinh Linh.

Han preparado un bello compartimento con unas cabañas de madera, bambú y en ellas han situado en cuartos separados camas para dormir. Es un lugar confortable, bello, quieto.

Hemos atravesado durante dos horas y media la gran llanura costera de la provincia más sureña de Viet Nam del Norte. Recorremos un camino de madera que un día fue la Ruta Nacional No.1, que fue destruida en su totalidad por los bombardeos yankis. Hemos visto un número increíble de cráteres de bombas y todos los puentes destruidos. La población, cuyas viviendas desaparecieron, vive en medio de una gran pobreza, pero con un esfuerzo tremendo para tener todos los campos sembrados y atendidos.

Almorzamos en una casa mucho mayor, bellamente arreglada y una comida exquisita.

Todo Vinh Linh fue arrasado, desapareciendo todo lo que aquí tenían.

Los dirigentes de la zona especial Vinh Linh asisten en el almuerzo del día catorce:

1. Tram Dong, Secretario del Partido de los Trabajadores de Viet Nam de la Zona Especial de Vinh Linh.
2. Duong Ton, Presidente del Comité de la Zona Especial de Vinh Linh.
3. Vu Ky Lan, Comisario Político de la Zona Especial de Vinh Linh.

El Comandante tiene la cabaña No. 2 que es de un solo local, amplio con una cama de bastidor de estera y un juego de living en otro extremo. Hay un calor intenso.

El piso está cubierto con estereras bellamente decoradas y las entradas con unas cortinillas de bambú pintadas.

Vamos con el Comandante a ver los campos de yuca. Regresamos y se recuesta un rato. Conversamos.

5.30 Explicación por Pham Van Dong de la situación militar al sur de Viet Nam.

7.10 Termina la reunión. Breve descanso.

7.45 Comida ofrecida por el Partido de la Región. Palabras del Cro. Secretario General del Partido de Vinh Linh, Tram Dong. Palabras del Comandante en Jefe.

-Conversación con el héroe vietnamita Le Van Ban de la Isla de Carricó [Con Co].

La reunión fue extraordinaria en emotividad y contenido revolucionario.

*LA FOTO MÁS ELOCUENTE PUBLICADA DE LA ESTANCIA DE FIDEL EN VIET NAM,
ENARBOLANDO LA BANDERA VICTORIOSA DEL FNL DE VIET NAM DEL SUR, EN
QUANG TRI.*

9.20 Se acuesta el Comandante. Dormimos en camas sencillas, con bastidores de madera y estera, con mosquitero. A la entrada de cada pequeña cabaña sin puertas estaba situado un joven soldado vietnamita con una larga vara de

madera para ahuyentar las serpientes, que con el frío de la madrugada intentaban penetrar para buscar calor.

Todo el campamento es un oasis de belleza y tranquilidad, resultado de un esfuerzo. Todo es bello, detalloso. La comida anoche fue extraordinaria en la calidad, esmero y diversidad. La atención que se nos ofrece es increíble.

SEPTIEMBRE 15

3.45 En pie. Desayuno.

4.58 Sale el Comandante con Pham Van Dong en dos jeeps. Nosotros salimos en guagua. Es de noche. Pasamos por las ruinas de Ngnon Lon, Capital del distrito de lo que no queda nada. Ruinas.

5.30 Cruzamos el río Ben Hai, límite con Viet Nam del Sur. Puente de pontones, pues el viejo fue destruido.

5.15 El Comandante cruzó el río.

5.27 Puesto fronterizo. Acto extraordinario, emotivo (Fotos)

5.30 Entramos en Viet Nam del Sur. Bich Son (embajador del FNL de Viet Nam del Sur en Cuba) esperaba al Comandante.

Agricultura: arroz.

EL COMANDANTE EN JEFE EN EL SUR EN COMPAÑÍA DEL GENERAL TRAM NAN TRUNG, MINISTRO DE DEFENSA NACIONAL DE LA REPUBLICA DE VIET NAM DEL SUR, DEL DOCTOR CARLOS RAFAEL RODRIGUEZ Y DIRIGENTES VIETNAMITAS DE ESA ZONA. LE SIRVE DE TRADUCTOR EL JOVEN NGUYEN PHONG (ARTURITO), ENTONCES BECADO VIETNAMITA EN CUBA.

5.53 Pasamos la antigua línea electrónica McNamara y la base norteamericana correspondiente. Alambradas. Base Doc Mieu.

5.55 Paramos. Hablan de ganadera en esta meseta. Se advierte grave peligro por las minas.

6.10 Pasamos frente a la base Quang Nang, norteamericana. Enorme cantidad de cráteres.

6.28 Dug Ha, llegamos. Cruzamos el río. Todo destruido por el bombardeo.

7.15 Llegamos a una colina donde nos esperan gran número de combatientes con sus banderas llenas de medallas, gran entusiasmo y muestras de cariño. Es la posición #241 llamada por los norteamericanos Base Carroll, centro estratégico y logístico fundamental de sus planes.

Explicación al Comandante acerca de su batalla y derrota del enemigo. La base está destruida totalmente, primero por el fuego vietnamita y después de tomada por el bombardeo masivo de los B-52. Es un paisaje de destrucción increíble.

8.05 Vienen a pie hasta la explanada, donde se ofreció un acto con la tropa. Llegan en medio de gran ovación y entusiasmo.

8.15 Acto. Palabras. Tram Nam Trung, Ministro de Defensa Nacional de la República Popular de Viet Nam del Sur. Le regalan un tanque M-48 norteamericano capturado al Comandante.

8.44 Comienza discurso del Comandante. El acto se desarrolla en la Colina #241, en lo que fuera periferia de la

base yanqui Carroll. Hay un anfiteatro de montañas bellísimo que rodea esta posición.

Discurso extraordinario.

9.25 Termina sus palabras.

9.40 Termina el acto.

9.43 Salimos.

De Vinh Linh vinimos por la carretera 1 y luego cogimos la 9 para llegar a la Colina #241.

9.55 Nos desviamos al regreso y llegamos a Cam-Lo donde ofrecen té y hay una casa de descanso para el Comandante.

Cam-Lo es un distrito de la provincia de Quang-Tri, sede del Gobierno Revolucionario Provisional de Viet Nam del Sur.

Almuerzo. Conversa con héroes.

Descanso.

12.00 Salimos de Cam-Lo.

Después de un extraordinario almuerzo con la parte emotiva de la conversación con los héroes vietnamitas, le hicieron varios obsequios al Comandante. Cañón sin retroceso, norteamericano 106, un AR-15, un lanza cohetes personal y

una pistola. Además, el Secretario del Partido de Quang-Tri le obsequió una bandera y productos de la región, pimienta. También le dieron unos sellos y anillos fabricados con material de aviones derribados. Le entregó luego, con Melba, una caja de tabaco al Ministro de Defensa y otra al Secretario del Partido que mucho le agradecieron.

1.12 Doc Mieu: Esta base formaba parte de un complejo más septentrional de los Estados Unidos en Viet Nam. Se encuentra a siete kilómetros de la frontera, sobre una meseta que domina el río Ben-Hai. Por aquí pasaba la famosa línea electrónica de McNamara. Se ven sus túneles, puesto de mando, etc. Todo destruido. Hay una gran cantidad de balas y restos de la guerra. Solamente puede caminar por un camino claramente definido por la gran cantidad de minas que hay en toda el área.

1.40 Salimos de Doc Mieu.

2.03 Llegamos al río Ben-Hai, frontera norte y sur.

2.06 Cruzamos el río Ben-Hai. Aquí paramos y vimos a tres niños heridos (dos graves) por explosión de una pequeña bomba antipersonal, cuando se encontraban junto al camino

laborando en la agricultura. En todo el recorrido el peligro por minas y bombas yankis ha estado presente siempre.

Fue este un episodio dramático. Los niños trabajaban la tierra cuando explotó la bomba antipersonal al golpearla con la guataca. Una niña de 14 años aproximadamente, menuda, estaba muy mal, en shock. Tenía una herida de proyectil en el abdomen y sin un quejido, se apoyaba lentamente. El Comandante orientó a los médicos que lo acompañaban la inmediata atención de los niños heridos. Selman la examinó y al ver el estado de shock le indicó suero. Ariel subió a una ambulancia con ella y yo, luego le ayudó. Le cogió la vena, y por indicación del Comandante, siguió con ella al hospital de guerra (pobre y bajo tierra), donde la operarían. La otra niña tenía herida de proyectil en la cara, ojo y cuello y el varón levemente. Nos informaron que era el cuarto caso de explosión del día por ese tipo de bombas. Después supimos que ninguno de los tres niños murió. Seguimos. Pasamos lo que fue ciudad de Hoxan, desaparecida totalmente. Todo fue arrasado. Hoy se levantan pequeñas casas de madera y paja.

3.20 Llegamos a Kgu Thuy (una Compañía de Artilleros, Unidad Heroica), donde una gran cantidad de pueblo con banderas y alegría esperaba. Aquí estaba la unidad especial

de la aldea, que tiene el título de Unidad Heroica. El Comandante y Pham Van Dong recorren aquí un doble cordón humano con cientos de banderas y luego saludan a los miembros de la unidad. Se sientan y dos muchachas les dan informes sobre la unidad.

3.55 Termina el acto.

3.58 Continuamos.

LOS MÉDICOS CUBANOS ATENDIERON DE INMEDIATO, POR ORIENTACIÓN DE FIDEL, A LA NIÑA VÍCTIMA DE UNA BOMBA YANKI.

5.12 Llegamos al río Nhal Le, lo cruzamos. Nos esperaba una gran cantidad de público.

5.47 Dong Hoi. Vamos a la casa de huéspedes de la ciudad. Son de reciente construcción. El lugar donde vamos a parar es un conjunto de edificios pequeños de una planta que tiene aproximadamente cuatro habitaciones cada uno con un gran comedor y sala de estar central. Hay fresco y comodidad.

7.30 Comida con Pham Van Dong.

Posteriormente se dijeron unas palabras hermosas por el Comandante y el Secretario del Partido en Quang Binh, finalmente Pham Van Dong habló brevemente.

A las 9.00 terminó la comida para descansar. El Comandante conversó un rato con nosotros y finalmente se quedó descansando a las 10.30.

SEPTIEMBRE 16

6.25 En pie. Conversación un rato.

7.15 Desayuno. Regalos de los compañeros de la Dirección de Quang Binh.

8.00 Salimos hacia el acto de masas.

8.10 Acto de masas bajo techo.

Presentación de la mesa.

Discurso del Secretario del Partido de los Trabajadores de Viet Nam, Quang Binh.

Palabras del Comandante.

“Los imperialistas ya se van retirando”.

Plantea ayuda en el planeamiento de la nueva ciudad de Dong Hoi. Construcción del Hospital de Dong Hoi. Lo construiremos y equiparemos el nuevo hospital.

9.29 Termina el Comandante.

Palabras de agradecimiento de Phan Van Dong.

Termina. Discurso extraordinario.

9.44 Salimos de inmediato para el aeropuerto en medio del entusiasmo del público presente.

10.14 Llegamos al aeropuerto.

10.26 Despegamos.

La pista de Dong Hoi es de tierra con algunos lugares con cemento debido a los tremendos bombardeos sufridos.

Volamos (10.34) sobre un río enorme. El Gianh que es la unión de tres grandes ríos que vienen de las montañas. Sobre la unión volamos.

De nuevo vemos la hermosa tierra vietnamita. Se ven miles y miles de cráteres de bombas norteamericanas, alrededor de carreteras, puentes, arrozales. Hay una gran cantidad de ríos y todo lo que abarca a la vista en la llanura central está cubierto de agua y grandes arrozales.

La Ruta Nacional No. 1 (Carretera 1) a todo lo largo tiene miles de cráteres alrededor.

11.31 Aterrizamos en el aeropuerto de Gia-Lam, Hanoi. El avión fue un AN-1094. Esperaban el General Giap y otros dirigentes.

-Residencia

12.32 Almuerzo.

2.57 Llega Giap y conversaron privadamente con el Comandante. Estudia materiales para discurso de esta noche.

6.45 Salida para la recepción ofrecida por nosotros.

SEPTIEMBRE 17

8.50 En pie el Comandante.

-Firma libro sobre su visita.

Llega Pham Van Dong y conversa cinco minutos con él.

Bajamos. Espera Le Duan.

9.20 Salimos hacia Gia Lam. Masa enorme despide al Comandante. Entusiasmo. El Comandante va con Le Duan y Pham Van Dong en carro descubierto.

Aeropuerto. Ceremonia de despedida.

10.20 Despegamos en el IL-18 Soviético.

Volaremos tres horas y cuarenta minutos hasta Calcuta a una altura de 22 000 pies, anuncian.

Nos alejamos de esta hermosa, heroica e inolvidable tierra. Las emociones que hemos vivido estos días, el afecto del pueblo, no lo olvidaremos jamás. Ese sentimiento de solidaridad militante de identificación total se expresó siempre en la acogida y afecto, en la devoción y respeto expresado a nuestro Comandante.

